Un alt roman de Mihai' Drumeș

CAZUL MAGHERU

a ajuns la EDIȚIA III

Cazul Magheru este unul din cele mai ciudate cazuri de conștiință cari s'au întâmplat vreodată.

300 pagini 65 lei

Unde nu găsiți cartea, adresați-vă la LIBRĂRIA „UNIVERSUL"

D-l MIHAIL DRUMEȘ

Intocmirea prin noui metode a planurilor orașelor dăunate de cutremur

Vizita comisiunei superioare a planurilor de sistematizare la Oficiul aerofotogrametric de pe lângă ministerul aerului și marinei

După ședința obișnuită de lucru, comisiunea superioară a planurilor de sistematizare, înfrumusețare și desvoltare a orașelor, de sub președinția d-lui general dr. V. Panaitescu și cu membri prezenți: d-nii arhitect Florea Stănculescu, arhitect Const. Dragu, prof. C. Rarincescu, ing. D. Germani și ing. T. Lucescu, membri cooptați prezenți, d-nii: ing. D. Ciurileanu și arhitect I. Davidescu, a ținut să răspundă invitației d-lor ing. D. Ciurileanu, directorul cadastrului funciar de pe lângă ministerul justiției și maior D. Maiorescu, directorul Oficiului aerofotogrametric, vizitând *Oficiul aerofotogrametric*, unde au urmărit, în ateliere, lucrările de intocmire a planurilor orașelor dăunate de cutremur, prin noua metodă aerofotogrametrică, pusă în slujba cadastrului și a sistematizării orașelor și satelor.

Comisiunea a urmărit cu viu interes explicațiunile date de d. ing. maior D. Maiorescu asupra tuturor etapelor de lucru pe care le realizează azi cele mai perfecte aparate cu care Oficiul Aerofotogrametric și-a înzestrat atelierele.

Demonstrațiile s'au făcut asupra exemplului concret al planului orașului Focșani, dăunat de cutremur, plan care a fost executat numai în câteva săptămâni, cu o cheltuială de câteva zeci de mii de lei.

După demonstrație, d. maior D. Maiorescu a ținut o foarte interesantă conferință asupra acestei noi discipline tehnice, în timp ce se rula un film demonstrativ cu succedarea etapelor prin care se trece pentru a se ajunge la perfectarea planului aerofotogrametric al unui oraș, începând dela pregătirea clișeelor, până la transformarea acestora în planuri precise — legate de reperaje terestre — prin noile aparate stereofotogrametrice, care dau automat și curbele de nivel ale reliefului, sau prin aparate de simplă redresare pentru terenurile de șes.

După încheierea conferinței, d. președinte general dr. V. Panaitescu, în numele întregii comisiuni, aduce mulțumiri d-lui ing. maior D. Maiorescu și colaboratorilor săi, — ingineri civili și militari, — pentru prețioasa contribuție a Oficiului aerofotogrametric la opera de sistematizare, propunându-i ca pe viitor să participe la ședințele comisiunii superioare de sistematizare, ca membru cooptat din partea Oficiului de aerofotogrametrie.

Memento

CALENDAR

DUMINICA 1 IUNIE
Ortod.: Muc.: Justin Filosoful.
Catol.: Fortunat, Justin.
Protest.: Kuno.
Dum. Sf. Părinți dela Niceea Gl. 6 vers. 170. Evang. Ioan XVIII 1-13.

Răs. soarelui 4.36.
Ap. soarelui 19.50.

FAPTE ȘI GÂNDURI DIN ALTE VREMI
1 Iunie

1829. Apare în Moldova cel dintâi ziar „ALBINA ROMÂNEASCĂ", gazetă politico-literară", sub conducerea lui Gheorghe Asachi.

După detronarea lui Sturdza în Moldova începe o lungă ocupație rusească. Gheorghe Asachi ca un om de carte fiind convins de marea înrâurire ce ar avea propaganda prin presă, obținu aprobarea dela Minciaky și la 1 Iunie 1829 făcu să apară în Moldova, „Albina Românească", cel dintâi ziar moldovenesc.

In fruntea acestui ziar puse vigneta reprezentând o albină, o liră, un trident, lauri, et și cu inscripția: Tarde sed tute și apoi moto: „Este Albinei dor și lege
Din flori miere a culege".

Pentru a ne da seama de scopul celui dintâi ziar scos de Gheorghe Asachi pe pământul moldovenesc voi reproduce un pasagiu din „înainte cuvântare' 'pus în fruntea primului număr, unde printre altele spune: „Precum măestriile îndeplinesc lipsa vârtutei omului, asemenea și noi spre a putea spori în scoposul nostru trebue a ne folosi de uneltile ce spre aceasta s'au cunoscut și se mărturisesc a fi cele mai nimerite. Dorința celor ce demult poftesc înființarea unui mijloc înlesnitorii prin care să poată nația noastră cunoaște îmbunătățirile și înaintirile mintei omenești, precum și cursul întâmplărilor lumei de carele tot omul atârnă, astăzi să plinește prin publicația acestei gazete. Numile binevoitorilor prenumărați păstrate în zilele acestei vor fi cunoscute în Europa și în toată lumea politicită și trăitoare în Istoria Nației, iară nepoții noștri, vor binecuvânta lăudatul lor nume.

Albina Românească astăzi întâi vede lumina zilei și tinerile sale aripi le cearcă în ostenitoarea sa călătorie. Mii și mii de flori cu felurite văpsele și mirezme împodobesc câmpul, pe carele ea va să sboare, însă numai acele flori vor fi plăcute care aduc mană și vindecare. De însăși a ei blândă fire povățuită se va feri de cele ce supt amăgitoare frumusețe ascund farmec și venin în sinul lor".

Cu toate că multe din articolele ce trebuia să fie publicate din cauza foarfecelor foarte lungi ale cenzurei nu erau publicate gazeta aceasta a isbutit să răspândească multe și folositoare idei și mai ales să ție trează conștiința ctitorilor pentru cultura și progresul patriei.

George Dincă

Nepotrivirile între programele publicate la această rubrică și emisiunile posturilor noastre de radio se datoresc faptului că schimbările ni se trimit după tipărirea ziarului.

RADIO

DUMINICA, 1 IUNIE

RADIO ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 kw.
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. 823 kHz. 12 kw.
Postul pe unde scurte
32,4 m. 9260 kHz. 2 kw.

8.—9,50: ORA DIMINEȚII: Deschiderea emisiunii; Gimnastică de dimineață; Marșuri (discuri); Radio-Jurnal (I); Muzică de dimineață (discuri); Inchiderea emisiunii.

9.30: ORA RELIGIOASA: I. Slujba religioasă transmisă dela Sf. Patriarhie; II. Predica de P. C. Protos Dr. Vasile Vasilache.

12: Muzică populară românească. Orchestra Costică Tandin: Boereasca ca la Segarcea și Hora lui Ciucă; Lampa-romanță veche, Când eram copil odată, Cine te-a făcut pe tine și O horă din Prahova; Patru jocuri din Basarabia: a) Jocul mare; b) Săcăroaia; c) Ostropățul, d) Hurughița culegeri de Vasile Popovici; Jocuri din Ardeal; E mult de atunci-romanță, hora lui Savu, Mărioară dela Gorj și Leliță cârciumăreasă; Piatra, piatră-horă și Sârba lui Iota; Lele lelișoară, Măi Ionel de peste deal și Horă; Mă suii pe dealul Cernii.

13: Radio-jurnal (II).

13.15: Muzică de prânz. Orchestra Petrică Moțoi: Jocuri din Basarabia culese de Vasile Popovici; Regretul dragostei-vals lent de Postupa; Ideal-melodie de Tosti; Studiu-melodie de Spiegel și O mică conversație de Ochi Albi; Porumbița-melodie de Iradier; Sfârleaza-vals intermezzo de Giliet.

13.50: Serviciul de știri germane.

14: Radio-jurnal (III).

14.20: Continuarea programului orch. Petrică Moțoi (voce: Ioana Radu): Coboară puică, coboară (voce: Ioana Radu); Nina (voce: Ioana Radu); Nistrule pe malul tău (voce: Ioana Radu); Două învârtite din Făgăraș și Sibiu și Hațegană; Se aude clopotul la schit (voce: Ioana Radu); De trei ori potcovii calul (voce: Ioana Radu); N'am să trăesc cât pământul (voce: Ioana Radu); Mă culcai s'adorm sub punte (voce: Ioana Radu); Ca la Breaza și Arcanul din Bucovina.

15: Cronica agricolă.

15.15: ORA OSTAȘULUI: I. Semnalul orei; II. Rugăciunea plugarului; III. Invățătura duminicală; IV. Hora; V. „Pădurea și cântecul ei", evocare de Apostol Culea. Interpreți: Al. Grezuță, N. N. Matei. Acom. muzical orch. Vasile Julea.

Conducerea muzicală Nicolae Oancea.

VI. Hore și jocuri românești (orch. Vasile Julea).

VII. „Cihriac mincinosul" scenetă veselă după o schiță de Nicolae Lupu.

DISTRBUȚIA

Filmon Chiriac țăran	At. Mitrie
Sandu Vijelie țăran	Geo Malcan
Niculae Fătu	C. Rădulescu-Lusea
Ion Moraru	N. N. Matei

VIII. Continuarea Horei și jocurilor românești; Cronica satelor; Jocuri și Hore; Semnalul orei.

16.15: ORA SATULUI.

RADIO ROMANIA

17: Transmisia Derby-ului.

RADIO BUCUREȘTI

17: Continuarea OREI SATULUI.

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI

17.30: Continuarea OREI SATULUI.

RADIO ROMANIA

18.15: Transmisia matchului de foot-ball România-Germania dela Anef.

RADIO BUCUREȘTI

18.15: Continuarea orei satului.

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI

18.45: Continuarea matchului de football.

RADIO ROMANIA

19.30: Cântece românești — Alexandru Grozuță (voce); Brediceanu: Mă uitai din deal în vale; Popovici; Lungu-i drumul în cea lume; Mențiu: Mai aseară'n vremea cinii; Vereșan Martin: Noaptea umblu ca și'n lotru; Iuga Cloșca: Vai inimă, vai și Mor Mărie mor.

RADIO BUCUREȘTI

19.30: Jurnal pentru străinătate în limba turcă.

19.40: Jurnal pentru străinătate în limba greacă.

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI

19.50: Serviciu de știri germane.

20: Radio-jurnal (IV).

20.15: ORA VESELA—Viorica Vrioni și Vasile Vasilache.

20.30: SEARA DE OPERETE: „Văduva veselă" operetă în 3 acte de Franz Lehar.

DISTRIBUȚIA:

Hanna Glavari	Emilia Guțianu
Valencienne	Zina Săvescu
Contele Danielo	Tomel Spătaru
Vicontele Cascada	„
Camillio de Rosillon	Emil Filip
Baronul Miko Zeta	Mircea Ghizdăvescu
Povestitorul	Ion Anastasiad
Povestitoarea	Ileana Brătuianu

Corul și Orch. Radio, conduse de Ion Hartulay-Darclée.

In pauză (Rezultatele sportive).

22.30: Radio-jurnal (V).

22.40: Muzică de cabaret (disc.): Ländler de Romer; Melodii de Dowell și de Summers; Quickstep de Geodmann; Rumba de Patino; Șansonete de Dum și de Monnot (voce: Damia); Fox de Robrecht; Frații veseli-vals de Vollstedt; Fox de Norman și Quickstep de Grant; Rodolfo; Șansonetă de Dumas (voce: Georges Milton); Polka de Schütz și Mereu vesel-polca de Günter; Lucia-paso doble de Roland.

23.30: Jurnalul pentru străinătate în limbile: germană, italiană, franceză și engleză.

24—0.30: Muzică variată ușoară (discuri): Ediție specială—potpuriu de Dostal; La piccinina-onstep de Lazzaro și Serenada de Weerame; Două melodii din filmul „Flori din Nisa" de Buda (voce: Erna Sack); Tu nu 'nțelegi ce-mi cântă inima de Liliana Delescu și Să nu ne despărțim de Dendrino (voce: Gică Petrescu); Două melodii de Rixner.

INTRE FRANȚA ȘI STATELE-UNITE

(Urmare din pagina I-a)

păşit cu mult speranțele noastre cele mai vii".

In mod general este admis azi de toți experții militari că sfârșitul victorios al războiului pentru independența Americei, se datorește supremației maritime și puterei navale pe care o avea în acea vreme Franța.

In decursul vremurilor, cu toate episoadele de frământări interne care au precedat statornicirea Uniunei americane, frământări dramatice și în timpul cărora, americanii nu s'au bucurat totdeauna de sprijinul moral al simpatiei franceze — cum a fost de pildă în timpul războiului civil, când Napoleon al III-lea a încercat să încurajeze Sudul Americei în rezistența contra Nordului și a creiat Imperiul Mexican încredințând conducerea lui, lui Maximilian — prietenia și sentimentalismul pentru Franța n'a încetat. Vechea tradiție a prieteniei pentru țara lui Lafayette, pentru Franța care devenise un fel de eroină populară în Statele Unite, dilua imediat orice început de ostilitate anti-franceză, chiar dacă în unele împrejurări politica Franței nu corespundea intereselor americane.

In timpul războiului mondial Statele Unite au avut prilejul să se achite de o datorie de recunoștință aproape biseculară. In Noembrie 1918, Statele Unite aveau pe teritoriul francez două milioane de oameni și, amănunt interesant — amănunt care confirmă capriciile istoriei și diversitatea factorilor care le determină — mai mult de cât jumătate din acești combatanți americani au fost transportați pe teritoriul francez de marina britanică, de marina aceluiaș Imperiu care cu veacuri în urmă își transportase propriile lui trupe pentru zdrobirea veleităților de independență ale poporului american, care la acea dată, când Franța îi sărise în ajutor, nu se cifra în totalitatea lui nici la atâția câți soldați ai Statelor Unite se aflau în 1918 pe teritoriul francez.

Firește pierderile americane în oameni au fost, în comparație cu pierderile europene, infime. Mai puțin de 130.000 morți. Și tot astfel, din punct de vedere economic. Franța în deosebi, eșea aproape ruinată din războiul mondial, deși victorioasă. Statele Unite dinpotrivă, după războiul mondial, eșeau cu o economie înflorită, devenind în acelaș timp cel mai mare creditor al Europei.

Colaborarea militară, cimentase însă și mai mult prietenia franco-americană și primirea entuziastă până la delir, pe care publicul francez a făcut-o președintelui Wilson la sosirea lui la Paris, pentru a participa la conferința păcei, a fost exteriorizarea sentimentelor tradiționale existente între cele două mari republici-surori.

Evenimentele de după războiul mondial sunt prea recente pentru a stărui prea mult asupra lor. Eșecul întâmpinat de d. Wilson la înapoerea sa în Statele Unite, refuzul senatului american de a ratifica tratatul de pace pe care l-a și respins, revenirea treptată la o politică de izolare și care se apropia progresiv de teoria lui Monroe, n'au servit desigur interesele politice și economice ale Franței de după război. Aceasta victorioasă dar slăbită, printr'o eroare psihologică și printr'una, mai gravă, politică, a căutat ani de zile menținerea prestigiului și situației ei internaționale și refacerea ei, într'un idealism disprețuitor de orice realitate.

E totuși adevărat că, în cursul acestei politici idealiste, dovedită astăzi atât de dăunătoare și Franței și altora, Franța a întâlnit de repetate ori sprijinul moral american.

Reamintim pactul Briand-Kellog, între altele. Wilson, semănător cutezător și entuziast al unui idealism prematur, a aruncat sămânța, dar ea n'a fertilizat de cât ogorul politic al occidentului european și, în deosebi, al Franței. Inapoiat acasă semănătorul a fost înfrânt de ai lui și Franța, a cărei vitalitate slăbise sub căldura topitoare a idealismului și umanitarismului, a rămas aproape izolată în această atmosferă decepționantă, singură sub privirile compătimitoare dar inactive ale Americei și sub privirile, uneori bănuitoare, alte ori de o prea întârziată bunăvoință ale aliatei ei insulare.

Inainte de războiul actual, glasul președintelui Statelor Unite s'a asociat de câteva ori glasului Franței, dar când, în momentele dureroase în care s'a găsit Franța în Iunie 1940, Paul Reynaud, în numele poporului francez, adresa un ultim și disperat apel către Statele Unite pentru un grabnic ajutor, drapelul instelat a rămas înfășurat și rezistența franceză n'a putut avea de cât sprijinul unor cuvinte de încurajare cu totul ineficace în fața artileriei, aviației și armatelor germane.

Dela încheerea armistițiului între Franța și Germania, relațiile franco-britanice au ajuns azi la un punct critic. Astăzi Statele Unite se găsesc alături de Marea Britanie iar Franța, în dorința ei de o cât mai grabnică refacere și în speranța ei — firește legitimă — de a obține o ușurare a condițiilor armistițiului, tinde, prin exponenții conducerei ei actuale la o colaborare — exclusiv politică și economică — spun glasurile autorizate franceze — cu Germania.

Evenimentele din Siria însă au fost interpretate altfel în Marea Britanie și Satele Unite, iar mesajul trimis mareșalului Pétain de d. Roosevelt imediat după încheerea negocierilor franco-germane dela Montoire cât și recentul discurs al președintelui Statelor Unite, dovedesc prețul ce se pune dincolo de Ocean asupra atitudinei și rolului Franței, deși învinsă, în legătură cu desfășurarea viitoare a războiului.

ABONAȚII „UNIVERSULUI"

care se vor prezenta Societății „FRANCO-ROMANE", secțiunea „UNIVERSUL" București, Calea Griviței 23, vor primi

GRATUIT

O POLIȚA NOUA DE ASIGURARE — de 20.000 lei — 40.000 lei — 60.000 lei — până la 200.000 lei — după dorință —, cu drept de participare gratuită la tragerile de amortizare și premii în bani și lozuri DIN 15 IUNIE 1941, achitând numai o taxă de emisiune de 20 lei de fiecare 20.000 lei capital asigurat.

Polița — menținută în vigoare — dă drept la:

1) O bonificație pentru restituirea costului abonamentului la ziarul „Universul" pe toată durata asigurării — la capitalul asigurat de 20.000 lei.

O bonificație pentru restituirea costului lozurilor și premii din eficiu pentru restul capitalului asigurat care trece de 20.000 lei.

2) La cadourile în obiecte prevăzute în publicațiunile noastre anterioare.

3) Pentru fiecare 20.000 lei capital asigurat se va acorda câte UN SFERT DE LOZ AL LOTERIEI A 25-a JUBILIARĂ A STATULUI chiar la achitarea ratei Iulie 1941

Abonații din provincie vor adăuga lei 7 (șapte) pentru taxele poștale.

Se va arăta citeț: Numele și Pronumele Asiguratului; Locul nașterii; Anul, Luna și Ziua când s'a născut; Numele și pronumele moștenitorilor cari vor primi despăgubirea în caz de deces al asiguratului.

SITUAȚIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

(Urmare din pag. I-a)

vioane mari și planoare a trupelor și al armamentului ușor; îmbarcarea trupelor în vase mici și debarcarea lor în anumite puncte de pe coasta de nord și vest a insulei Creta. Aceste transporturi succesive pe căile aeriene și maritime, s'au efectuat în primele zile într'o zonă periculoasă, fiind expuse atacurilor forțelor navale și aeriene britanice și în deosebi a celor navale, care au intervenit imediat după ce s'a luat cunoștință de planul de operațiuni german.

Nu s'a putut însă transporta, nici pe cale aeriană, nici pe cale maritimă, armamentul greu german, piese de artilerie și tancuri, așa că trupele ce au reușit să debarce și să aterizeze în partea de nord-vest a insulei Creta, au susținut luptele numai cu armamentul ușor, ajutate însă de aviația de bombardament care a fost foarte activă, căci, asupra ei a apăsat mai mult răspunderea succesului acestor operațiuni în faza lor cea mai delicată și grea, — aceea a protejării transporturilor, a articulării forțelor compuse din parașutiști cu celelalte trupe debarcate din vase, sau din avioane, în diferite puncte și a concentrării lor în vederea operațiilor. Unele din grupurile de parașutiști au fost nevoite să lupte izolat, timp de câteva zile, până când să stabilească legătura cu celelalte trupe germane, — cum a fost grupul parașutiștilor din sectorul Heraklion, care a rezistat opt zile, până când a stabilit legătura cu forțele alpine.

Atât în cursul operațiunilor de transport aeriene și maritime, cât și în cursul operațiunilor pe uscat din insula Creta, pierderi au fost de ambele părți, dacă ținem socoteală de toate acțiunile navale, aeriene și de uscat date dela 20 Mai încoace.

Condițiile în care a fost organizată și efectuată transportarea și operațiunea debarcării, ca și atacul insulei Creta, sunt interesante și instructive. Ele dovedesc cât de grele și delicate sunt asemenea operațiuni, la care trebue să colaboreze toate armele.

După comunicatul marelui cartier general german, în luptele din insula Creta, soldații germani parașutiști, „au fost mutilați atât de barbar după ce fuseseră răniți, cum nu s'a mai întâmplat până acum de cât în campania din Polonia".

Operațiile militare din Irak, după o lună dela începerea ostilităților, au intrat într'o fază ce pare a fi decisivă. Notăm că până acum au fost numai acțiuni în câteva sectoare, cu pauze și fără fronturi propriu zise. In ultimele zile coloana motomecanizată britanică, după ce a ocupat Rahmadi, a înaintat în direcția Bagdad — capitala Irakului — fără să întâmpine o serioasă rezistență. Ea s'ar găsi la o distanță de 20 km. de Bagdad.

Probabil că trupele irakiene vor da o luptă în apropierea capitalei. După informațiuni din Beyruth (Siria), regele Irakului și Rașid Ali, au părăsit Bagdadul și au plecat spre Mossul, în nordul țării. Trupele britanice au mai ocupat localitățile Khannuota și Ur.

Regiunea petroliferă Kerkuk este tot în stăpânirea trupelor irakiene.

In regiunea deșertului s'au înregistrat numai acțiuni de patrule și atacuri între garnizoanele din posturile engleze cu trupele beduine, care practică războiul de „guerilla".

In sectorul Basra (Basorah) situația e neschimbată. In apropiere de Maale au fost acțiuni de artilerie. In Libia situația neschimbată.

In urma bombardării portului Sfax din Tunisia de către un grup de avioane britanice, generalul Weygand a luat măsuri pentru întărirea apărării antiaeriene în toată Africa de nord franceză (Maroc, Algeria și Tunisia).

In urma unei convenții încheiată între Marea Britanie și Statele-Unite, cea dintâi a închiriat Statelor Unite bazele navale din insula Antigua. Această insulă face parte din archipelagul Antilelor mici (grupul insulelor Vântului) și e situată între insula Barbonde, la nord și Montserrat, la sud-vest.

Antigua dispune de două baze excelente: S. John (capitală) și English Harbour

R. S.

ALUNECĂRI DE TERENURI IN JUDEȚUL MUȘCEL

Câmpulung (Muscel), 28 Mai

In regiunea Micloșani, Văleni-Dâmbovița și Leicăi, alunecările de teren pe suprafețe destul de apreciate au produs multă neliniște printre cetățeni și au distrus case, grajduri și diferite magazii.

Autoritățile, în frunte cu d. D. Voinescu, prefectul județului, s'au deplasat la fața locului unde au constatat că alunecările acestea se datoresc ploilor care au căzut timp de o lună în regiunea noastră. Apa, găsind la un moment dat straturi humoase, nu s'a mai putut infiltra, dând naștere la alunecări provocatoare de dezastru.

Autoritățile sunt în curs de a aviza asupra măsurilor ce urmează a se lua pentru punerea la adăpost a celor sinistrați, precum și a preîntâmpina eventuale pierderi omenești.

Festivalul de gală al Sindicatului artiștilor din România

Festivalul de gală organizat de Sindicatul artiștilor din România la teatrul Național (sala Comoedia) Luni 2 Iunie orele 8,30, se bucură de cel mai frumos și bogat program. Toate teatrele și toți marii noștri artiști au înțeles să-și dea concursul lor neprecupețit având în vedere scopul acestui festival de gală, ajutorarea artiștilor bătrâni.

Nume strălucite din lumea teatrală figurează în programul acestui spectacol.

Astfel dela Teatrul Național își dau concursul V. Valentineanu, G. Vraca, Ion Manu, A. Pop Marțian, I. Finteșteanu și Elvira Godeanu; dela Opera Română, Emilia Guțianu, E. Penescu Liciu, Zina Săvescu și C. Ștefanovici; dela Teatrul Regina Maria V. Maximilian; dela Cărăbuș C. Tănase, V. Vasilache, Mya Apostolescu și baletul Cărăbușului sub conducerea maestrului Siomin; dela Alhambra G. Timică; dela Vasilescu, Ion Vasilescu, Silly Vasiliu, Aurel Munteanu și G. Groner. Iși mai dau prețiosul concurs Ion Manolescu, Gr. Birlic, Iris Barbura, Maria Tănase și Ion Iancovescu. La pian vor fi nume cari au strălucit în muzică Miron Soarec, G. Dendrino, Radu Carp și N. Patrichi.

M. S. Regele a binevoit să acorde Inaltul Său patronaj cinstind astfel artiștii țării.

Biletele se găsesc la cassa Teatrului Național (sala Comoedia).

Conferința d-lui prof. N. I. Herescu

In cadrul ciclului de conferințe „Romanitatea noastră" organizat de Liga culturală București, va vorbi Joi, 5 Iunie, la ora 18, în sala teatrului Ligii culturale, d. prof. N. I. Herescu, președintele soc. Scriitorilor români, despre: *„Romanitatea României"*.

Va urma un program de șezătoare închinat Banatului, cu concursul soc. corale „România", care va executa un concert de muzică bănățeană.

Intrarea liberă.

Invitați să se prezinte la tribunalul militar al Capitalei

Tribunalul militar al comandamentului Capitalei, secția 5-a, invită pe acuzații: Câmpeanu Ioan, Neacșu Marin, Rogobete Sebastian, Avram Năstase, Georgescu Gheorghe, Munteanu Nicolae și Bică Anton, toți cu domiciliul necunoscut, să se prezinte în ziua de 8 Iunie 1941, ora 8 dim. pentru îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 254 C. J. M. făcându-li-se cunoscut că în caz de neprezentare vor fi judecați în contumacie, în ziua de 10 Iunie 1941, ora 8 dim. pentru faptele de violarea libertății individuale, sechestrare de persoane, uzurparea proprietății și tentativă de crimă, prevăzute și pedepsite de art. 1 și 2 din D. L. nr. 3936/940 combinat cu art. 97 și 404 din codul penal.

Conferința d-lui prof. dr. Walter von Brunn

Sub auspiciile Soc. Regale Române de Istoria Medicinei și în fața unei alese și numeroase asistențe medicale, d. prof. dr. Walter von Brunn profesorul și directorul Institutului de istoria medicinei din Leipzig și ilustru chirurg, care și-a pierdut mâna dreaptă în război, a vorbit Vineri la orele 6 și jum. d. a. despre medicina și higiena orașelor și a locuințelor din India cu 3—4000 de ani înainte de Hristos. Conferința s'a ținut în Amfiteatrul Așezămintelor Brâncovenești.

In asistență am remarcat pe d-nii prof. d-ri C-tin Mihăilescu, V. Gomoiu cu d-na și d-ra, Manicatide, Dem. Paulian, Traian Nasta, Iancu Jianu, g-ral Economu, Cihoschi, Iacob, d-nii d-ri Mircea Bruteanu, Plătăreanu, Iancu Stoia, Eug. Răsmeriță, Ion Tănăsescu, Marius Constantinescu, Eug. Deciu, etc.

D. prof. dr. *V. Gomoiu*, președintele Soc. Internaționale de Istoria Medicinei, a făcut un călduros elogiu al d-lui prof. dr. von Brunn, urmașul a două ramuri ilustre de savanți, a celebrului anatomist Meckel și a ilustrilor anatomiști și chirurgi von Brunn. Autor a 200 publicațiuni de specialitate, și al introducerii monumentalului tratat de chirurgie în curs de apariție. Soc. Regală Română de istoria medicinei s'a simțit onorată să aibe printre membrii de onoare pe marele chirurg și profesor de istoria medicinei casei d. Walter von Brunn.

D. prof. dr. *Dem. Paulian*, într'un judicios expozeu a prezentat activitatea atât de intensă a soc. române de istoria medicinei, atât în țară cât și în străinătate, activitate atât de prețuită peste hotare încât d. dr. Victor Gomoiu a fost ales consecutiv președintele soc. internaționale de istoria medicinei, ca un omagiu adus științei românești. D-sa a prezentat apoi pe ilustrul oaspe.

D. *prof. dr. von Brunn* a desvoltat apoi o interesantă conferință asupra Indiei vechi. In esență, d-sa a spus următoarele: In valea Indusului s'a putut constata, din săpături recent făcute, că a existat o puternică civilizație, care atinge o vechime de circa 4000 ani.

Din puținele orașe ce au fost scoase la suprafață se observă o aliniere perfectă a străzilor, casele construite cu mult gust din cărămidă arsă și un sistem subteran de canalizare destul de bun chiar și pentru timpurile mai noui.

Pretutindeni se găsesc băi și camere speciale pentru spălat, ba chiar și closete cu apă. Obiectele casnice găsite dovedesc un confort destul de pretențios. S'au găsit și bijuterii minunat cizelate, precum și resturi de îmbrăcăminte. Vase frumoase, din ceramică și alte compoziții, unelte de tot felul și arme au fost găsite în nenumărate locuințe.

Deasemeni au fost descoperite 558 de sigilii și medalii reprezentând animale din acel timp, jocuri minunat alcătuite pentru copii și numeroase lucrări plastice, ce vor ajuta la precizarea multor din caracteristicile vechei populații a Indiei.

După conferință a avut loc un banchet, dat în cinstea d-lui prof. dr. von Brunn de către Societatea Regală Română pentru Istoria Medicinei.

PRIETENIA INTRE POPOARE

(Urmare din pag. I-a)

frângerile și amărăciunile cunoscute.

Munca celor mulți o cunoaștem și noi din truda țăranilor și muncitorilor noștri, dar valorificarea roadelor acestei munci, întrebuințarea banilor rezultați din contribuția cetățenească obligatorie, se pot vedea și din sistematizarea comerțului exterior, din intensificarea la maximum a producției (se exportă struguri și căpșuni de peste 4 miliarde lei) și din construcțiile lor oficiale care au toate pecetea solidității, a durabilității, a înfruntării anilor.

Raționalizarea consumului, stricta aplicare a legii contra speculei, au dat roadele pe care le-ar aprecia și la noi gospodarii, cari văd în urcarea continuă a prețurilor un motiv de legitimă îngrijorare.

Cultivarea sentimentului național, convingerea infiltrată tuturor că numai prin muncă și seriozitate se pot găsi mijloacele de a înfrânge vitregia vremurilor, iată tărâmul pe care trebue să mergem ca să ne croim amiciții durabile și reciproce și să ne putem afirma, față de toți, drepturile neamului nostru.

I. V.

ȘCOALA DE ARHIVISTICĂ

De curând a apărut broșura „Din istoria școalei de arhivistică", scrisă de d. prof. Const. Moisil, fost director general al Arhivelor statului, timp de 15 ani și prin însuși acest fapt, cel mai bun cunsocător al problemelor arhivistice din țara noastră.

Felul curgător în care autorul înfățișează istoricul și necesitatea școalei, dar mai ales momentul priincios în care apare, acum când se pregătește o legiferare mai rațională a învățământului nostru, sunt temeiurile pentru care discut aici concluziile acestui interesant studiu.

De altfel, dacă autorul studiului este o persoană prea cunoscută, problema însăși rămâne mai străină opiniei publice românești și îndrăznesc a spune, chiar profesorilor și specialiștilor, deseori absorbiți de preocupările și interesele strâns legate de specialitatea lor.

Câți dintre noi știm, de pildă, că încă din 1866 Grigore Manu, pe atunci director al Arhivelor statului, a studiat cu toată atenția organizarea unei școale de buni arhiviști și paleografi? Printre studiile propuse erau istoria patriei și a statelor vecine, aplicată la instituțiuni, limba slavonă și limba română cu aplicațiuni la diplomatică (studiul documentelor), arheologia generală, numismatica și istoria artei medievale. Inițiatorul școalei găsise colaboratori printre personalitățile marcante ale profesorimii: B. P. Hașdeu, Cesar Bolliac, D. Berindei, N Mavrus și Rălianu.

Proectul lui Manu însă nu s'a realizat, probabil din cauza lipsei de înțelegere mai adâncă a rostului unei asemenea școli, întrucâtva justificată pentru vremurile de acum 60 ani.

Partea mai dureroasă pentru noi românii a fost că străinii, vecini cu noi, și-au dat foarte bine seama că personalul arhivelor și muzeelor trebue bine pregătit, că studiul paleografiei este indispensabil pentru pregătirea arhiviștilor și bibliotecarilor, astfel că se înființează la Sibiu, în 1876, cursuri speciale de paleografie, sub direcția cunoscutului arhivist Franz Zimmermann, continuate sub conducerea lui Georg Eduard Müller, organizatorii arhivelor naționale săsești din Transilvania. Nu mai vorbesc de frumoasele realizări în domeniul învățământului arhivistic din apus, prin faimoasele *Ecole des Chartes* (Paris, 1821), *Escuola de diplomatica* (Madrid, 1857), sau *Institut für oesterreichische Geschichtsforschung* (Viena, 1854).

Urmările și deosebirile față de starea dela noi, se pot vedea ușor, chiar de vizitatorii nespecialiști ai unor asemenea arhive; și, trebue să se știe, că nu avem nici măcar scuza întârzierii organizării arhivelor noastre de stat, pentrcă în privința timpului stăm înaintea altor țări, cu o viață istorică mai ferită de nevoi ca a noastră. Astfel, în timp ce arhivele românești de stat se organizează în 1831—1832, în Anglia ele se organizează în 1838, iar în Ungaria în 1875.

In complexul unor asemenea explicații și cauze, înțelegem căldura, dar în acelaș timp și obiectivitatea cu care d. C. Moisil tratează în broșura amintită, programa și activitatea *Școalei superioare de arhivistică și paleografie*, înființată de d-sa în 1924 și existentă până astăzi pe lângă Arhivele statului din București.

Comparând programa cursurilor în primii ani de activitate a școalei (vezi *regulamentul școalei* publicat în „Monitorul Oficial" nr. 131, partea 1, din 10 Iunie 1931), când predau materiile distinși profesori universitari ca N. Cartojan, C. C. Giurescu, C. Marinescu, P. Cancel, P. Panaitescu și alții, cu programa actuală a școalei (vezi *Carnetul studentului*, un foarte bun vade mecum bibliografic, publicat de școală în 1939), constați că școala s'a menținut întotdeauna pe linia universitară a învățământului. Școala are elevi nu numai dintre bacalaureați, dar și licențiați și doctoranzi ai disciplinelor istorice.

In afară de aceste condiții de înscriere, trebue să desprind din broșura d-lui Moisil structura însăși a cursurilor predate. In această privință trebue să recunoaștem o mai mare diferențiere față de facultățile noastre de litere. ***Această diferențiere o dau, în primul rând, disciplinele și cursurile predate.***

Există discipline care, pur și simplu, *nu se predau* la facultățile de litere: Expertiza grafică, Izvoarele istoriei românilor, Arhivistica, Sigilografia, Heraldica și Numismatica (ultimele 4, formează toate o catedră), Instituțiile vechi românești, Dreptul vechi românesc, Arheologia medie și modernă și Miniaturistica (ultimele două o catedră).

Toate aceste materii sunt strâns legate de nevoile practice ale elevilor, viitori arhiviști, bibliotecari și muzeografi și găsesc un larg teren de aplicare în tezaurele noastre arhivistice, a căror cunoaștere și temeinică organizare se cere imperios, pentru însăși păstrarea și arătarea sfintelor noastre drepturi istorice, astăzi mai mult ca oricând.

Există apoi discipline, care, deși *uneori* se predau la facultățile de litere, în cadrul materiilor auxiliare istoriei, la *școala de arhivistică* însă sunt discipline de sine stătătoare și se predau cu nuanțe fundamental deosebitoare față de facultăți. Astfel, Paleografia greacă, la *școala de arhivistică* urmărește descifrarea documentelor și manuscriselor neogrecești și învățarea limbii neogrecești, în care avem scrisă o mare parte din izvoarele istoriei noastre; în timp ce la facultăți se descifrează inscripții lapidare eline și numai la facultatea de litere din București se învață istoria și civilizația bizantină. La fel Paleografia slavă, latină și română sunt adecvate intereselor materialului arhivistic.

Există la facultăți conferințe de Bibliologie și Diplomatică, dar aci ele păstrează caracterul lor teoretic, câtă vreme la *școala de arhivistică* ele devin materii fundamentale, care, pe lângă partea lor teoretică, dau studenților acestei școale norme pentru organizarea bibliotecelor, a muzeelor, norme pentru inventarierea, clasificarea, catalogarea și transcrierea documentelor, atât de multe în arhivele noastre.

Mai rezultă din programele publicate în broșura d-lui Moisil diferențiere chiar pentru materiile numai în aparență comune cu ale facultăților, anume *metoda de predare*. O școală care pregătește pentru țara întreagă pe viitorii arhiviști, bibliotecari, muzeografi, experți grafici, numismați, heraldiști și pe cercetătorii documentelor noastre, este o școală de *înalte studii practice;* este o școală superioară unde practicul se îmbină cu teoreticul în vederea unui singur scop, acela de a pregăti elementele necesare pentru organizarea efectivă a izvoarelor istoriei naționale, fie aceste izvoare arheologice în muzee, fie documente în arhive, fie cronici sau cărți tipărite în biblioteci.

Unele date statistice *oficiale*, culese din *inventarul arhivelor statului* (1939) și din prezentarea foarte importantă, publicată sub titlul *Tezaurele noastre arhivistice* (1940) de d. prof. A. Sacerdoțeanu, actualul director general al arhivelor statului, arată cât de bogat este acest tezaur arhivistic, doveditor al dreptului și trăiniciei neamului românesc. Până în anul 1939, arhivele statului adăposteau 274.277 documente istorice, dintre care 171.419 originale, celelalte copii; adăposteau 743.508 dosare și condici referitoare la viața noastră în trecut, sub toate aspectele ei, social, economic, politic, bisericesc, cultural. Numai documentele celor două mitropolii, a Ungrovlahiei și a Moldovei, precum și ale celor 5 episcopii dependente însumează 21.660 bucăți, scrise în diferite limbi. Avem atâtea mânăstiri care au contribuit enorm la păstrarea ființei neamului; cunosc numărul documentelor numai a 17 dintre ele, însumând numărul 27.986 bucăți. Adăogați atâtea alte piese istorice și de artă, mărturii ale trecutului și veți avea imaginea a ceeace se poate realiza în cadrul unor arhive, muzee și biblioteci bine organizate. Pentru pregătirea unor asemenea elemente de specializare s'a înființat și s'a desvoltat *școala de arhivistică*. Nu cunosc o altă școală unde să se formeze personalul necesar unor asemenea instituții de înaltă cultură și de o însemnătate istorică și națională, evidentă.

Ca fost elev al școalei de arhivistică și cunoscător de aproape al ei, m'am bucurat de apariția studiului d-lui Moisil și am ținut să subliniez însemnătatea lui.

DAN SIMONESCU